

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України
щодо удосконалення механізму запобігання та протидії
домашньому насильству та насильству за ознакою статі

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Сімейному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 21–22, ст. 135):

1) частини другу – четверту статті 110 виключити;

2) статтю 111 доповнити частиною другою такого змісту:

"2. Якщо один із подружжя вчинив домашнє насильство, незалежно від стану розгляду порушеного кримінального провадження, цивільної справи або справи про адміністративне правопорушення щодо домашнього насильства, заходи щодо примирення подружжя не вживаються";

3) частини першу – третю статті 214 викласти в такій редакції:

"1. Керівники закладів, у яких перебувають діти, які можуть бути усиновлені, передані під опіку, піклування чи на виховання в сім'ї громадян, службові особи органів опіки та піклування, а також інші особи, яким стало відомо про дітей-сиріт або дітей, позбавлених батьківського піклування, зобов'язані протягом однієї доби подати інформацію про таких дітей до служби у справах дітей районної у місті Києві чи Севастополі державної адміністрації, міської, районної у місті (у разі її створення), селищної, сільської ради.

2. Служби у справах дітей районних у містах Києві та Севастополі державних адміністрацій, міських, районних у містах (у разі їх створення), селищних, сільських рад протягом одного місяця з дня надходження інформації про дітей-сиріт або дітей, позбавлених батьківського піклування, якщо не виявилось осіб, які бажають усиновити таку дитину або взяти її під опіку чи піклування, зобов'язані подати інформацію про дітей, які можуть бути

усиновлені, до служб у справах дітей Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій.

3. Служби у справах дітей Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій протягом одного місяця з дня надходження інформації про дітей, які можуть бути усиновлені, якщо не виявилось осіб, які бажають усиновити таку дитину або взяти її під опіку чи піклування, передають таку інформацію для централізованого обліку до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері усиновлення та захисту прав дітей";

4) частину першу статті 215 викласти в такій редакції:

"1. Облік осіб, які бажають усиновити дитину, ведеться службами у справах дітей районних у містах Києві та Севастополі державних адміністрацій, міських, районних у містах (у разі їх створення), селищних, сільських рад, а також центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері усиновлення та захисту прав дітей, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України";

5) частину першу статті 256⁴ викласти в такій редакції:

"1. Рішення про створення прийомної сім'ї приймається районною в місті Києві чи Севастополі державною адміністрацією, виконавчим комітетом міської, районної у місті (у разі її створення), селищної, сільської ради в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України";

6) частину першу статті 256⁸ викласти в такій редакції:

"1. Рішення про створення дитячого будинку сімейного типу приймається районною в місті Києві чи Севастополі державною адміністрацією, виконавчим комітетом міської, районної у місті (у разі її створення), селищної, сільської ради в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України".

2. У Цивільному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

1) пункт 5 частини четвертої статті 185 виключити;

2) частину сьому статті 240 викласти в такій редакції:

"7. У справі про розірвання шлюбу суд може зупинити розгляд справи і призначити строк для примирення подружжя, який не може перевищувати шість місяців, крім випадків, передбачених частиною другою статті 111 Сімейного кодексу України";

3) пункт 4 частини першої статті 251 викласти в такій редакції:

"4) надання сторонам у справі про розірвання шлюбу строку для примирення подружжя, крім випадків, передбачених частиною другою статті 111 Сімейного кодексу України".

3. У Законі України "Про охорону дитинства" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 30, ст. 142 із наступними змінами):

1) у статті 10:

у частині третій слова "центри соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, кол-центр з питань запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі та насильству стосовно дітей" замінити словами "центри соціальних служб, кол-центр з питань запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі, сексуальному насильству, пов'язаному зі збройною агресією Російської Федерації проти України, протидії торгівлі людьми та з питань захисту прав дитини";

у частині четвертій слова "центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, кол-центру з питань запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі та насильству стосовно дітей" замінити словами "центрів соціальних служб, кол-центру з питань запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі, сексуальному насильству, пов'язаному зі збройною агресією Російської Федерації проти України, протидії торгівлі людьми та з питань захисту прав дитини";

2) у частині чотирнадцятій статті 24 слова "центри соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді" замінити словами "центри соціальних служб".

4. У Законі України "Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків" (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 52, ст. 561 із наступними змінами):

1) частину першу статті 7 викласти в такій редакції:

"Органами, установами та організаціями, наділеними повноваженнями у сфері забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, є:

Верховна Рада України;

Уповноважений Верховної Ради України з прав людини;

Кабінет Міністрів України;

спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків;

центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків;

органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, визначені в їх складі уповноважені особи (координатори) з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків;

громадські об'єднання";

2) у статті 7¹:

частини першу – третю викласти в такій редакції:

"Суб'єктами, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії насильству за ознакою статі, є:

спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків;

центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків;

органи виконавчої влади, зокрема уповноважені підрозділи органів Національної поліції України, місцеві державні адміністрації;

органи місцевого самоврядування (у тому числі виконавчі органи сільських, селищних, міських, районних у містах (у разі їх створення) рад та їх структурні підрозділи з питань сім'ї, служби у справах дітей, органи управління освітою, органи охорони здоров'я);

центри з надання безоплатної вторинної правничої допомоги;

суди;

прокуратура;

загальні та спеціалізовані служби підтримки постраждалих осіб;

громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які перебувають в Україні на законних підставах.

До загальних служб підтримки постраждалих осіб належать заклади та установи, які, зокрема, надають допомогу постраждалим особам (центри соціальних служб, притулки для дітей служб у справах дітей, центри соціально-психологічної реабілітації дітей, соціально-реабілітаційні центри (дитячі містечка), центри соціально-психологічної допомоги, територіальні центри соціального обслуговування (надання соціальних послуг), центри надання соціальних послуг, інші надавачі соціальних послуг.

До спеціалізованих служб підтримки постраждалих осіб належать:

притулки для осіб, які постраждали від домашнього насильства та/або насильства за ознакою статі, сексуального насильства, пов'язаного зі збройною агресією Російської Федерації проти України;

денні центри соціально-психологічної допомоги особам, які постраждали від домашнього насильства та/або насильства за ознакою статі, сексуального насильства, пов'язаного зі збройною агресією Російської Федерації проти України, у тому числі кризові кімнати;

центри медико-соціальної реабілітації постраждалих осіб;

спеціалізовані служби первинного соціально-психологічного консультування осіб, які постраждали від домашнього насильства та/або насильства за ознакою статі, у тому числі пункти первинної медико-психологічної допомоги особам, постраждалим від фізичного або сексуального насильства чи насильства за ознакою статі, сексуального насильства, пов'язаного зі збройною агресією Російської Федерації проти України;

центри захисту дитини;

кол-центр з питань запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі, сексуальному насильству, пов'язаному зі збройною агресією Російської Федерації проти України, протидії торгівлі людьми та з питань захисту прав дитини;

мобільні бригади соціально-психологічної допомоги особам, які постраждали від домашнього насильства та/або насильства за ознакою статі, сексуального насильства, пов'язаного зі збройною агресією Російської Федерації проти України;

служби, заклади та установи, призначені виключно для осіб, які постраждали від домашнього насильства та/або насильства за ознакою статі, сексуального насильства, пов'язаного зі збройною агресією Російської Федерації проти України";

у частині п'ятій слова "організації незалежно від форми власності, громадські об'єднання" замінити словами "організації незалежно від форми власності, міжнародні організації, громадські об'єднання";

3) статтю 11 викласти в такій редакції:

"Стаття 11. Повноваження спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків

Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків:

забезпечує формування державної політики щодо забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків та у сфері запобігання та протидії насильству за ознакою статі;

забезпечує координацію заходів центральних і місцевих органів виконавчої влади, спрямованих на впровадження гендерної рівності, координацію діяльності суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії насильству за ознакою статі;

формує Національний план дій щодо впровадження гендерної рівності та у сфері запобігання та протидії насильству за ознакою статі;

здійснює організацію наукових і експертних досліджень з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, запобігання та протидії насильству за ознакою статі та спільно з іншими центральними органами виконавчої влади здійснює підготовку відповідних науково обґрунтованих пропозицій;

забезпечує розроблення та затвердження типових програм для кривдників і методичних рекомендацій щодо їх виконання;

затверджує стандарти надання соціальних послуг постраждалим особам і методичку визначення потреб територіальних громад у створенні спеціалізованих служб підтримки постраждалих осіб;

забезпечує розроблення та затвердження типових програм для постраждалих осіб і методичних рекомендацій щодо їх виконання;

контролює формування та ведення Єдиного державного реєстру випадків домашнього насильства та насильства за ознакою статі (в частині запобігання та протидії насильству за ознакою статі), забезпечує відповідно до законодавства збирання, аналіз та поширення інформації про насильство за ознакою статі;

здійснює співпрацю з міжнародними організаціями, відповідними органами іноземних держав з питань статусу жінок і дотримання міжнародних стандартів рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, запобігання та протидії насильству за ознакою статі";

4) доповнити статтю 11¹ такого змісту:

"Стаття 11¹. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків:

проводить інформаційно-роз'яснювальну роботу в медіа, організовує проведення просвітницьких заходів з питань забезпечення гендерної рівності, запобігання та протидії насильству за ознакою статі;

здійснює розроблення заходів, спрямованих на забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків та зміну соціальних і культурних моделей поведінки, що ґрунтуються на дискримінаційних уявленнях про соціальні ролі та обов'язки жінок і чоловіків у всіх сферах життя суспільства;

здійснює контроль за дотриманням гендерної рівності у центральних та місцевих органах виконавчої влади;

організовує навчання державних службовців з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, запобігання та протидії насильству за ознакою статі, координує підготовку фахівців суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії насильству за ознакою статі;

організовує у встановленому порядку проведення наукових та експертних досліджень з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, готує спільно з іншими центральними органами виконавчої влади відповідні науково обґрунтовані пропозиції;

вносить пропозиції щодо застосування позитивних дій та їх припинення; здійснює моніторинг ефективності заходів у сфері запобігання та протидії насильству за ознакою статі, а також їх впливу на різні соціальні групи, надає відповідну методичну та практичну допомогу суб'єктам, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії насильству за ознакою статі;

здійснює моніторинг та узагальнює результати забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків у всіх сферах життя суспільства;

узагальнює виконання державних програм, стратегій, планів дій тощо з питань гендерної рівності та у сфері запобігання та протидії насильству за ознакою статі;

веде у встановленому законодавством порядку облік та узагальнює випадки дискримінації за ознакою статі та насильства за ознакою статі, вносить пропозиції щодо їх усунення";

5) статтю 13² викласти в такій редакції:

"Стаття 13². Повноваження загальних та спеціалізованих служб підтримки постраждалих осіб

Загальні та спеціалізовані служби підтримки постраждалих осіб у межах своїх повноважень здійснюють:

прийом і розгляд заяв постраждалих осіб або їх представників про отримання допомоги, зокрема соціальних послуг для осіб, які перебувають у складних життєвих обставинах;

інформування місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування, уповноважених підрозділів органів Національної поліції України про виявлені факти насильства за ознакою статі за наявності добровільної поінформованої згоди постраждалих осіб, крім випадків вчинення насильства стосовно дітей та недієздатних осіб або виявлення актів насильства кримінального характеру, в яких така згода не вимагається. У разі виявлення факту насильства за ознакою статі стосовно дитини інформування служби у справах дітей та уповноваженого підрозділу органу Національної поліції України здійснюється протягом однієї доби;

оцінку ризиків, що загрожують постраждалій особі;

оцінку потреб постраждалих осіб;

надання постраждалим особам повної та вичерпної інформації про їхні права і можливості щодо отримання ними дієвої допомоги;

надання відповідно до компетенції постраждалим особам соціальних послуг, медичної, соціальної, психологічної допомоги на безоплатній основі, сприяння наданню правничої допомоги, а також забезпечення тимчасового притулку для таких осіб та їхніх дітей у порядку, встановленому законодавством;

інформування у встановленому законодавством порядку місцевих державних адміністрацій та органів місцевого самоврядування про осіб, яким надавалася допомога, та про результати її надання.

Спеціалізовані служби підтримки постраждалих осіб (крім кол-центру з питань запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі, сексуальному насильству, пов'язаному зі збройною агресією Російської Федерації проти України, протидії торгівлі людьми та з питань захисту прав дитини) утворюються місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування відповідно до законодавства і діють на основі типових положень про спеціалізовані служби підтримки постраждалих осіб, затверджених Кабінетом Міністрів України.

Кол-центр з питань запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі, сексуальному насильству, пов'язаному зі збройною агресією Російської Федерації проти України, протидії торгівлі людьми та з питань захисту прав дитини утворюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, належить до сфери його управління та діє на основі положення, затвердженого цим органом.

Кол-центр з питань запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі, сексуальному насильству, пов'язаному зі збройною агресією Російської Федерації проти України, протидії торгівлі людьми та з питань захисту прав дитини є державною установою, що має територіальні відділення в усіх регіонах України";

б) у статті 21²:

частину четверту викласти в такій редакції:

"Громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які перебувають в Україні на законних підставах, яким стало відомо про вчинення насильства за ознакою статі, зобов'язані невідкладно повідомити про це місцеву державну адміністрацію, орган місцевого самоврядування, уповноважений підрозділ органу Національної поліції України або до кол-центру з питань запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі, сексуальному насильству, пов'язаному зі збройною агресією Російської Федерації проти України, протидії торгівлі людьми та з питань захисту прав дитини";

доповнити частиною п'ятою такого змісту:

"Обов'язкові альтернативні процеси з вирішення спорів, у тому числі посередництво, примирення, медіація, щодо всіх форм насильства за ознакою статі не допускаються";

7) в абзаці шостому частини другої статті 21³ слова "утворення цілодобового безоплатного кол-центру з питань запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі та насильству стосовно дітей" замінити словами "утворення та забезпечення роботи цілодобового безоплатного кол-центру з питань запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі, сексуальному насильству, пов'язаному зі збройною агресією Російської Федерації проти України, протидії торгівлі людьми та з питань захисту прав дитини".

5. У Законі України "Про запобігання та протидію домашньому насильству" (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 5, ст. 35 із наступними змінами):

1) частину першу статті 4 доповнити пунктом 10 такого змісту:

"10) недопустимості обов'язкових альтернативних процесів з вирішення спорів, у тому числі посередництва, примирення, медіації, щодо всіх форм домашнього насильства";

2) у статті 6:

у пункті 3 частини третьої слова "навчальні заклади" замінити словами "заклади освіти";

частину четверту викласти в такій редакції:

"4. До загальних служб підтримки постраждалих осіб належать заклади, які, зокрема, надають допомогу постраждалим особам:

1) центри соціальних служб;

2) центри надання соціальних послуг;

3) притулки для дітей служб у справах дітей;

4) центри соціально-психологічної реабілітації дітей;

5) соціально-реабілітаційні центри (дитячі містечка);

6) центри соціально-психологічної допомоги;

7) територіальні центри соціального обслуговування (надання соціальних послуг);

8) інші надавачі соціальних послуг.

До спеціалізованих служб підтримки постраждалих осіб належать:

притулки для осіб, які постраждали від домашнього насильства та/або насильства за ознакою статі, сексуального насильства, пов'язаного зі збройною агресією Російської Федерації проти України;

денні центри соціально-психологічної допомоги особам, які постраждали від домашнього насильства та/або насильства за ознакою статі, сексуального насильства, пов'язаного зі збройною агресією Російської Федерації проти України, у тому числі кризові кімнати;

центри медико-соціальної реабілітації постраждалих осіб;

спеціалізовані служби первинного соціально-психологічного консультування осіб, які постраждали від домашнього насильства та/або насильства за ознакою статі, у тому числі пункти первинної медико-психологічної допомоги особам, постраждалим від фізичного або сексуального насильства чи насильства за ознакою статі, сексуального насильства, пов'язаного зі збройною агресією Російської Федерації проти України;

центри захисту дитини;

кол-центр з питань запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі, сексуальному насильству, пов'язаному зі збройною агресією Російської Федерації проти України, протидії торгівлі людьми та з питань захисту прав дитини;

мобільні бригади соціально-психологічної допомоги особам, які постраждали від домашнього насильства та/або насильства за ознакою статі, сексуального насильства, пов'язаного зі збройною агресією Російської Федерації проти України;

служби, заклади та установи, призначені виключно для осіб, які постраждали від домашнього насильства та/або насильства за ознакою статі, сексуального насильства, пов'язаного зі збройною агресією Російської Федерації проти України";

у частині п'ятій слова "установи та організації незалежно від форми власності, громадські об'єднання" замінити словами "установи та організації незалежно від форми власності, міжнародні організації, громадські об'єднання";

3) у статті 7:

частину першу доповнити пунктом 9 такого змісту:

"9) забезпечення створення та функціонування Єдиного державного реєстру випадків домашнього насильства та насильства за ознакою статі, здійснення повноважень держателя цього реєстру";

частину другу викласти в такій редакції:

"2. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, належать:

1) реалізація державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству;

2) забезпечення функціонування служб підтримки постраждалих осіб та здійснення контролю за їхньою діяльністю;

3) координація підготовки фахівців суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству;

4) організація та/або проведення соціологічних, психолого-педагогічних та інших досліджень, у тому числі загальнонаціональних і регіональних, щодо форм, причин і наслідків домашнього насильства;

5) збирання, аналіз і поширення відповідно до законодавства інформації про домашнє насильство, удосконалення системи показників у формах державної статистичної звітності щодо запобігання та протидії домашньому насильству;

6) здійснення в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, моніторингу стану виконання суб'єктами, визначеними пунктами 1–3 частини першої статті 6 цього Закону, законодавства про запобігання та протидію домашньому насильству, практики його застосування, заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, підготовка та оприлюднення щорічного звіту за результатами моніторингу;

7) надання суб'єктам, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, методичної та практичної допомоги, з'ясування проблемних питань у сфері запобігання та протидії домашньому насильству та вжиття вичерпних заходів для їх розв'язання;

8) підготовка та оприлюднення щорічного звіту про стан реалізації державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству;

9) ведення обліку даних про діяльність загальних і спеціалізованих служб підтримки постраждалих осіб на загальнодержавному рівні;

10) звітування перед центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству";

4) у статті 8:

частину першу викласти в такій редакції:

"1. До повноважень Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій у сфері запобігання та протидії домашньому насильству належать:

1) забезпечення реалізації державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству на регіональному рівні, зокрема шляхом здійснення постійного контролю за своєчасністю та належністю вжиття заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству;

2) забезпечення розроблення, затвердження та виконання регіональних програм у сфері запобігання та протидії домашньому насильству;

3) забезпечення координації діяльності суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, та їх взаємодії на регіональному рівні;

4) облік даних про суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству на регіональному рівні;

5) забезпечення підготовки фахівців, до компетенції яких належать питання запобігання та протидії домашньому насильству, в тому числі фахівців, які реалізують програми для кривдників;

6) забезпечення здійснення інформаційно-просвітницької діяльності (у тому числі підготовки та поширення відповідних матеріалів) щодо форм, причин і наслідків домашнього насильства, заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, формування нетерпимого ставлення громадян до насильницької моделі поведінки у приватних стосунках;

7) звітування перед центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, про результати здійснення повноважень у цій сфері в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству";

пункт 9 частини другої викласти в такій редакції:

"9) звітування перед Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласною, Київською або Севастопольською міською державною адміністрацією про результати здійснення повноважень у цій сфері в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству";

5) у статті 9:

пункт 7 частини першої після слова "влаштування" доповнити словами "відповідно до законодавства";

пункт 3 частини другої викласти в такій редакції:

"3) прийом та розгляд заяв і повідомлень про домашнє насильство стосовно дітей та за участю дітей, у тому числі повідомлень, що надійшли до кол-центру з питань запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі, сексуальному насильству, пов'язаному зі збройною агресією Російської Федерації проти України, протидії торгівлі людьми та з питань захисту прав дитини";

б) пункт 2 частини першої статті 10 викласти в такій редакції:

"2) прийом і розгляд заяв та повідомлень про вчинення домашнього насильства, у тому числі розгляд повідомлень, що надійшли до кол-центру з питань запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі, сексуальному насильству, пов'язаному зі збройною агресією Російської Федерації проти України, протидії торгівлі людьми та з питань захисту прав дитини, вжиття заходів для його припинення та надання допомоги постраждалим особам з урахуванням результатів оцінки ризиків у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, спільно з Національною поліцією України";

7) статтю 11 викласти в такій редакції:

"Стаття 11. Повноваження органів управління освітою, закладів освіти та установ системи освіти у сфері запобігання та протидії домашньому насильству

1. До повноважень органів управління освітою у сфері запобігання та протидії домашньому насильству відповідно до компетенції належать:

1) забезпечення підготовки фахівців відповідної кваліфікації та галузі знань з метою належного виконання ними функцій із запобігання та протидії домашньому насильству;

2) забезпечення впровадження в освітній процес на всіх освітніх рівнях, у тому числі включення до освітніх програм (навчальних планів), питань запобігання та протидії домашньому насильству;

3) забезпечення включення до освітньо-професійних програм під час встановлення державних стандартів освіти питань запобігання та протидії домашньому насильству;

4) участь у підготовці (перепідготовці, підвищенні кваліфікації) фахівців суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству;

5) методичне забезпечення закладів освіти з питань запобігання та протидії домашньому насильству;

6) звітування перед центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, про результати здійснення повноважень у цій сфері в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.

2. Заклади освіти та установи системи освіти під час здійснення заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству:

1) проводять з учасниками освітнього процесу виховну роботу із запобігання та протидії домашньому насильству;

2) у разі виявлення фактів домашнього насильства стосовно дітей або отримання відповідних заяв чи повідомлень протягом однієї доби повідомляють про це службу у справах дітей, уповноважений підрозділ органу Національної поліції України;

3) проводять інформаційно-просвітницькі заходи з учасниками освітнього процесу з питань запобігання та протидії домашньому насильству, у тому числі стосовно дітей та за участю дітей, приділяючи особливу увагу формуванню небайдужого ставлення учасників освітнього процесу до постраждалих осіб, усвідомленню необхідності невідкладного інформування вчителів про випадки домашнього насильства, що стали їм відомі, повідомлення про такі випадки до

кол-центру з питань запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі, сексуальному насильству, пов'язаному зі збройною агресією Російської Федерації проти України, протидії торгівлі людьми та з питань захисту прав дитини;

4) організовують роботу практичного психолога та/або соціального педагога з постраждалими дітьми;

5) взаємодіють з іншими суб'єктами, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, відповідно до статті 15 цього Закону;

6) звітують перед центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, про результати здійснення повноважень у цій сфері в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству";

8) у статті 14:

частину першу доповнити пунктом 2¹ такого змісту:

"2¹) оцінку ризиків, що загрожують постраждалій особі";

частину другу викласти в такій редакції:

"2. Спеціалізовані служби підтримки постраждалих осіб (крім кол-центру з питань запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі, сексуальному насильству, пов'язаному зі збройною агресією Російської Федерації проти України, протидії торгівлі людьми та з питань захисту прав дитини) утворюються місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування відповідно до законодавства та діють на основі типових положень про спеціалізовані служби підтримки постраждалих осіб, затверджених Кабінетом Міністрів України.

Кол-центр з питань запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі, сексуальному насильству, пов'язаному зі збройною агресією Російської Федерації проти України, протидії торгівлі людьми та з питань захисту прав дитини утворюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, належить до сфери його управління та діє на основі положення, затвердженого цим органом.

Кол-центр з питань запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі, сексуальному насильству, пов'язаному зі збройною агресією Російської Федерації проти України, протидії торгівлі людьми та з питань захисту прав дитини є державною установою, що має територіальні відділення в усіх регіонах України";

9) у пункті 3 частини четвертої статті 15 слова "навчальних закладів" замінити словами "закладів освіти";

10) у статті 16:

пункт 1 частини сьомої викласти в такій редакції:

"1) працівникам спеціально уповноважених органів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, працівникам, до компетенції яких належать питання запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків";

частину восьму викласти в такій редакції:

"8. Держателем Реєстру є центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству";

у частині дев'ятій слова "центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії домашньому насильству" замінити словами "центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству";

11) у статті 19:

пункти 4 і 5 частини першої викласти в такій редакції:

"4) розроблення та впровадження у закладах освіти освітніх програм з питань запобігання та протидії домашньому насильству, у тому числі стосовно дітей;

5) залучення медіа до проведення просвітницьких кампаній, спрямованих на виконання завдань у сфері запобігання домашньому насильству, зокрема формування небайдужого ставлення до постраждалих осіб, насамперед постраждалих дітей, усвідомлення необхідності невідкладного повідомлення про випадки домашнього насильства, зокрема до кол-центру з питань запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі, сексуальному насильству, пов'язаному зі збройною агресією Російської Федерації проти України, протидії торгівлі людьми та з питань захисту прав дитини";

частину третю викласти в такій редакції:

"3. Громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які перебувають в Україні на законних підставах, яким стало відомо про вчинення домашнього насильства, зокрема якщо постраждалими особами є або можуть бути діти, зобов'язані невідкладно повідомити про це місцеву державну адміністрацію, виконавчий орган сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі її створення) ради, уповноважений підрозділ органу Національної поліції

України або до цілодобового кол-центру з питань запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі, сексуальному насильству, пов'язаному зі збройною агресією Російської Федерації проти України, протидії торгівлі людьми та з питань захисту прав дитини";

12) пункт 5 частини другої статті 20 викласти в такій редакції:

"5) утворення та забезпечення роботи цілодобового безоплатного кол-центру з питань запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі, сексуальному насильству, пов'язаному зі збройною агресією Російської Федерації проти України, протидії торгівлі людьми та з питань захисту прав дитини для забезпечення невідкладного реагування на випадки домашнього насильства, надання консультацій щодо всіх форм домашнього насильства, визначених статтею 1 цього Закону, абонентам анонімно або з належним дотриманням правового режиму інформації з обмеженим доступом".

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України в шестимісячний строк з дня опублікування цього Закону:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України

м. Київ
20 листопада 2024 року
№ 4073-IX

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ